

gange af medlemmer af Folketinget i det sidste halve års tid, har Socialministeriet bedt om DMAS's bemærkninger til forslaget.

Jeg betragter ikke dette som en forhandling med DMAS om, hvorledes reglerne kan ændres, men som en naturlig opfølgning på DMAS's brev af 9. maj 1996.

Til orientering vedlægges DMAS's brev af 9. maj 1996, Socialministeriets brev af 25. september 1996 til DMAS samt DMAS's brev af 18. oktober 1996. (Ikke optrykt her).

Iøvrigt indeholder spørgsmålet om eventuel støtte til privatanskaffede høreapparater en række komplicerede problemstillinger, som ikke kan afklares alene ved forhandlinger mellem Socialministeriet og DMAS.

Det kan i den forbindelse oplyses, at Sundhedsministeriet den 23. oktober 1996 har anmodet Socialministeriet om at udpege et medlem til at deltage i et udvalgsarbejde, der sammensættes af repræsentanter fra Sundhedsministeriet, Socialministeriet, Undervisningsministeriet, Sundhedsstyrelsen, Amtsrådsforeningen, Landsforeningen for Bedre Hørelse og Dansk Medicinsk Audiologisk Selskab.

Udvalget skal foretage en nærmere undersøgelse af behandlingstilbuddene til hørehæmmede generelt med henblik på at tilvejebringe en tilstrækkelig viden til at forbedre indsatsen på dette område. Undersøgelsen omfatter bl.a. en analyse af ventiderne på hørecentralerne, herunder årsager og evt. løsningsmodeller, og kompetencefordeling mellem amt/kommune, herunder problemstilling vedrørende høreapparatbehandling ved privatklinikker.

Spm. nr. S 254

Til socialministeren (23/10 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren bekræfte, om det er korrekt, at offentlige høreklinikker selv producerer høreapparater, som så faktureres til patienternes hjemkommune, og hvad anvendes i givet fald overskuddet til?«

Svar (31/10 96)

Socialministeren (Karen Jespersen):

Amtsrådsforeningen har oplyst over for Socialministeriet, at de offentlige høreklinikker ikke producerer høreapparater, men alene foretager tilpasning og justering af leverede høreapparater.

Spm. nr. S 299

Til sundhedsministeren (25/10 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, hvem der har godkendt Københavns Kommunes forsøg med gratis influenzavaccination til ældre, samt oplyse i hvilket regelsæt, denne dispensationsadgang er hjemlet?«

Begrundelse

Der henvises til svaret på spørgsmål nr. S 212.

Svar (1/11 96)

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune vedtog den 29. august 1996, at der skulle indføres en forsøgsordning, hvor alle ældre over 70 år tilbydes gratis influenza-vaccination. De ældre, som tager imod tilbudet, vaccineres af sygeplejersker med stadslægen som lægefagligt ansvarlig.

Inden vedtagelsen havde stadslægen forelagt den påtænkte ordning for Sundhedsstyrelsen, med henblik på at opnå styrelsens bekræftelse af, at der ikke var sundhedsfaglige eller legale hindringer for ordningen.

Sundhedsstyrelsen bekræftede, at der ikke er noget til hinder for, at en læge med ret til selvstændigt virke bemyndiger sygeplejersker til at udføre vaccination mod influenza på lægens ansvar efter forudgående instruktion.

Adgangen for læger med ret til selvstændigt virke til at anvende medhjælp fremgår af læge-lovens § 6, stk. 1.